

Sygn. akt II K 436/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2019r.

Sąd Rejonowy w Otwocku Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Włodarczyk

Protokolant: Anna Bodalska – Krydowska

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Otwocku – Macieja Mrozka

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniach 27 lipca 2018 r., 28 września 2018 roku, 10 stycznia 2019 r, i 15 marca 2019 r sprawy P. S. s. A. i H. z d. M., ur. (...) w W.,

oskarżonego o to, że: w okresie od 11 do 13 września 2015 roku w W. przy ul. (...), woj. (...), po uprzednim pokonaniu zamków zabezpieczających drzwi, włamał się do samochodu osobowego marki H. (...) o nr VIN - (...), a następnie dokonał jego kradzieży, czym spowodował straty w wysokości 4500 zł na szkodę E. W.

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.,

orzeka

1. oskarżonego P. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. skazuje go i wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego P. S. na rzecz E. W. nawiazkę w kwocie 4000 (cztery tysiące) złotych,
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. W. kwotę 655,2 (sześćset pięćdziesiąt pięć 20/100) złotych, w tym 23 % podatku VAT w kwocie 151,2 (sto pięćdziesiąt jeden 20/100) złotych, tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu urzędu
4. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w całości obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 436/18

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 424 § 3 kpk Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu.

P. S. został oskarżony o to, że w okresie od 11 do 13 września 2015 roku w W. przy ul. (...), woj. (...), po uprzednim pokonaniu zamków zabezpieczających drzwi, włamał się do samochodu osobowego marki H. (...) o nr VIN - (...), a następnie dokonał jego kradzieży, czym spowodował straty w wysokości 4500 zł na szkodę E. W. tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.,

Przepis art. 279 k.k. określa odmianę kwalifikowanego typu kradzieży, charakteryzującą się szczególnym sposobem działania sprawcy polegającym na usunięciu przeszkody służącej zabezpieczeniu rzeczy. Przedmiotem ochrony przestępstwa kradzieży jest własność, posiadanie oraz inne prawa rzeczowe i obligacyjne do rzeczy ruchomej.

Zachowanie sprawcy polega na zaborze cudzej rzeczy w celu przywłaszczenia. Przez zabór należy rozumieć bezprawne wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nim władającej i objęcie go we własne władanie przez sprawcę. Wyjęcie rzeczy ruchomej spod władztwa nastąpić musi wbrew woli osoby nim dysponującej. Przepięstwo okrešone w art. 279 k.k. jest przestępstwem powszechnym, jego sprawcą może być každy. Zachowanie sprawcy przestępstwa okrešonego w art. 279 § 1 k.k. polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia, przy czym zabór musi zostać dokonany z włamaniem. Kradzież z włamaniem różni się od tzw. zwykłej kradzieży sposobem jej popełnienia. Charakteryzuje się on połączeniem dwóch elementów, włamania oraz zaboru rzeczy. W potoczny, znaczeniu „włamanie” rozumiane jest jako zachowanie, które przy wykorzystaniu siły fizycznej prowadzi do usunięcia przeszkód zabezpieczających rzecz. Stosując przyjętą w odniesieniu do tego znamienia specyficzną, autonomiczną metodę interpretacji, przyjmuje się że „włamanie” oznacza zachowanie polegające na usunięciu przeszkody, stanowiącej zabezpieczenie danego przedmiotu, przy czym wskazuje się, iż nie musi ono polegać na stosowaniu siły fizycznej oraz eksponuje cel, dla jakiego ustanowiona została a przełamana przez zachowanie sprawcy bariera. Istota włamania sprowadza się więc nie tyle do fizycznego uszkodzeniu lub zniszczenia przeszkody chroniącej dostępu do rzeczy lecz polega na zachowaniu, którego podstawową jest nieposzanowanie wyrażonej przez dysponenta rzeczy woli zabezpieczenia jej przed innymi osobami.

Mając na uwadze, że okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości, Sąd uwzględnił wniosek złożony w trybie art. 387 § 1 k.p.k. przez oskarżonego i wymierzył oskarżonemu P. S. karę 1 roku pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzekł od oskarżonego na rzecz E. W. nawiązkę w kwocie 4.000 złotych.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności obciążających i łagodzących. W przedmiotowej sprawie okoliczności łagodzące stanowiło to, że oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu, zaś okoliczności obciążające które Sąd brał była uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego w tym za przestępstwa skierowane przeciwko mieniu.

Wobec powyższego Sąd uznał, iż w przypadku oskarżonego jedynie kara pozbawienia wolności spełni swoje cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej. Orzeczona wobec oskarżonego kara uwzględniła wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego oraz to że oskarżony był wielokrotnie karany w tym dwukrotnie za przestępstwa skierowane przeciwko mieniu. W ocenie Sądu w przypadku oskarżonego jedynie orzeczona wobec niego kara pozbawienia wolności pozwoli mu zrozumieć naganność jego zachowania, tak by wyciągnął ze swojego zachowania właściwe wnioski i przyszłości ponownie nie wchodził w konflikty z prawem. Mając na uwadze okoliczności w jakich doszło do popełnienia przestępstwa, Sąd uznał, że kara ta jest właściwa i spełni cele w zakresie społecznego poczucia sprawiedliwości. Nadto należało uznać, iż w przypadku oskarżonego, który dotychczas był wielokrotnie karny nie można przyjąć pozytywnej prognozy kryminologicznej pozwalającej na wymierzenie innej aniżeli orzeczona kara. W ocenie Sądu bowiem oskarżony jest osobą wysoce zdemoralizowaną i swoją dotychczasową postawą okazywał swój lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego, tym samym należało uznać, że jedynie kara pozbawienia wolności w wymiarze jednego roku jest w stanie spełnić cele kary w przypadku oskarżonego.

Sąd zgodnie z przepisem art. 46 § 2 k.k. orzekł od oskarżonego P. S. na rzecz pokrzywdzonej E. W. nawiązkę w kwocie 4000 złotych, uznając, iż orzeczona nawiązka pozwoli wynagrodzić pokrzywdzonej szkodę doznaną przez nią w wyniku zachowania oskarżonego.

Jednocześnie Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. W. kwotę 655,20 złotych w tym 23 % podatku VAT w kwocie 151,20 złotych tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu. Wartość tej kwoty została obliczona zgodnie z przepisami. Wartość tej kwoty została obliczona zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Sąd mając na uwadze sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego uznał, iż konieczność poniesienia kosztów sądowych, byłaby dla oskarżonego zbyt dużą dolegliwością i dlatego też zgodnie z przepisem art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego w całości od kosztów sądowych, wydatki zaś przejął na rachunek Skarbu Państwa.